

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Mulier 364. infantes vna vice peperit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tur. 2. horar.
subcessuar.
c. 66. ex Rei-
neri Reinec-
cij historia,
de profapia
VVelforum.

vxor, fæminam quandam vidit, quæ tergeminos pepererat: eam non solum adulterij insimulare ausa fuit, quod fieri posse negaret, vt ex vno viro tot simul liberi conciperentur, sed insuper vt culeo insueretur, & in profluente submergeretur, apud maritum, temerario ausu, accusauit. Vna opera & hanc puniuit, & illam defendit innocentium Protector Deus. Vix annus ierat, cum & ipsa Irmentrudis vterum gessit, maritoque absente, liberos omnino duodecim enixa est, mares omnes, sed corporibus perpufillis. Quamobrem suo ore damnata, & adulterij infamiam, & pœnam talionis meruit. Verita igitur, ne maritus redux, eodem argumento similiq̃ue in illam sententia vteretur, eamq̃ue in prætersluentem proijci iuberet, mandauit ancillæ, vt è recens natis vndecim clam in propinquum riuum enecandi iactarentur; vnico retento, quem ipsa educaret. Noluit innocentes petire Deus, uoluitq̃ue feminam temeritatis ream palam facere. Itaque Henbardus alunde domum rediens, in illam ipsam mulierculam incidit, quæ mergendos infantes baiulauit. Quæsiuit, quid in pollubro ferret? Respondit illa expedito mendacio, catulos se ferre degeneres, quos in riuo Schercij vellet suffocare. Iussit eos Comes reteri inspicendos, & tergiuersante muliere, cupi litate videndi magis incensus, imperiosius iussit, frustra q̃ue refragante illa, operculum detraxit, reperitq̃ue, pro catulis, infantes vndecim. Adhibitis igitur grauissimis minis edoctus, quid coniugi suæ accidisset, omnes seruari, & clam vxore educari iussit. Hos postea pubescentes, vnâ cum filio, quem mater domi eduxerat, vocatos vxori stitit: quæ, cognita lineamentorum similitudine, & stimulante conscientia, rem totam, vti acciderat, confessa, veniamq̃ue deprecata est. In huius rei memoriam illustis Welforum familia nomen sortita est. Maluisset vtiq̃ue hæc domina minus esse facunda, quæ, anno priore, nimis facunda fuit, verbo per jugulum redituro.

XV.

Ludou. Guicciard. in descriptione

Longè adhuc euidentior Dei manus fuit in simili historia, quam non Fazellus modò & Erasmus Roterodamus, sed etiam Ludouicus Viues, Ludouicus Guicciardinus. Guido à Domino Petri, & Ioannes Christouallensis, aliq̃ue testatissimam reddunt.

reddunt. Anno salutis cło cc. LXVI. paupercula quædam femina, à Margarita Henneburgensi Comitissa subsidium, ad vitam sustentandam petierat. Et, ut eius misericordiam ampliùs prouocaret, puerpera erat, tantoque indigentior, quia pepererat gemellos. Quàm magna est coniunctio, inter superbiam & opes? Comitissa enim, quæ opulenta erat, facile præ se omnes despiciebat, proiectaque erat, ad alios temerè judicandos. Itaque inopem illam, non solum, sine stipe, inanem à se dimisit, verùm etiam, de crimine admissò, ac velut adulteram instimulauit: ac pro eo, quo erat factu, tanquam ex tripode, pronuncianit, sibi contra naturæ vires videri, faminam castam, ex vno viro, gemellos concipere posse. Quapropter, hoc utique gemellorum partu proditum esse, illam coniugialis fidei oblitam, sese alijs viris, præfractè turpiterque prostituisse. Duplici ictu vulnerata innocens paupercula, & ignominiosa scilicet repullæ & criminosa exprobrationis, ingemuit; oculisque in cælum sublatis: *Vos Superos pudicitia mea reses, teq; ipsum cordium inspectorem Deum appello, dixit, rogq;, ut, quia mihi opes, ceteraq; fortuna bona negastis: saltem innocentiam meam, fidemq; coniugij inuiolate seruatam defendatis. Luculentè autem me defensam tunc arbitrabor, si videro ab insolenti hac Comitissa, vno partu, tot liberos in lucem editos, quot dies annum complent.* Quàm verè dictum est: *Qui deridetur ab amico suo, sicut ego, innocabit Deum, & exaudiet eum, deridetur enim iusti simplicitas. Lampas contempta, apud cogitationes diuinitum, parata ad tempus statutum!* Paupercula illa, pro stipe, clamauit ad sibi astantem dominam, & non est audita: clamauit vsque ad cælum, & est exaudita. Itaque, Anno Christi suprâ nominato, cło cc. LXVI. ætatis autem suæ XLII. ipso die Parasceues, nona hora antemeridiana, Margarita Henneburgensis Comitissa infantes viuos & integros promiscui sexus trecentos sexaginta quatuor peperit; singulos magnitudine gallinarum. Lustrati sunt sacris vndis omnes. Masculis Guido (vel ut alij volunt, Otto) Ioannis, ac femellis Elisabethæ nomen imposuit. Fuit autem Guido, qui eos iniitauit Episcopus suffraganeus Traiectensis. Fama, per ciues, ducta, & publicis inscriptionibus est celebrata. Infantes verò,

Belgij Guido à Domin. Annal. Flandric. lib. 9. Ioan. Christouall. in Itinerario Philippi Reg. Hisp. cum ad Carolum V. in Germaniam iret.

Iob. 12. 4.

haud diu postea, cum matre è vita decedentes, in eadem simul vna, tumulati sunt, in Monialium ordinis S. Bernardi monasterio Loduno, non procul ab Haga Hollandiæ vico maximo, vbi hoc Epitaphium illis est positum. *Illustris Domini Florentij Comitis Hollandiæ filia, cuius mater fuit Mathildis, filia Henrici Ducis Brabantie, fratrem quoque habuit Gulielmum Alamanni Regem. Hac præfata Domina Margareta, Anno salutis millesimo, ducentesimo, sexagesimo sexto, ætatis suæ anno quadragesimo secundo, ipso die parasceves, hora nona ante meridiem, peperit infantem viri- nos promiscui sexus, numero trecentos sexaginta quatuor; qui, postquam per venerabilem Episcopum Dominum Guidonem Suffraganeum, presentibus nonnullis proceribus, & magnatibus, in pelui quædam baptismi sacramentum percepissent, & masculus Ioannes, famulis verò nomen Elisabeth impositum fuisset, ipsorum omnium simul, cum matris anima ad Deum æternaliter victura, redierunt: corpora autem, sub hoc saxo requiescunt.* Sicut ergo sterilitas & poena, esse potest, & beneficium Dei, ita potest etiam fertilitas partum non tantum eiusdem esse donum, verum diuinæ quoque vindictæ monumentum. Optimè igitur faciunt, qui in vtramque partem contenti Conditozem laudant, seu dantem liberos, seu negantem.

C A P V T XXXVIII.

Cur Matrimonia abortibus contriscentur?

L

R

langebant piæ mulieres Christum, cum cruce ornatum in supplicij locum exiret; ad quas ille conuersus, iubebat eas super se ipsas flere, & super filios suos.

Luc. 23.29.

Causam adiiciens dicebat: *Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beata steriles, & ventres, qui non genuerunt, & vbera, que non lactauerunt.* Quod vel ad obsidionem Hierosolymitanam,

Matth. 24.19.

vel ad extremi iudicij tempus pertinebat, quemadmodum & illud: *Va pregnantibus & nutriendibus in illis diebus.* Sed profectò potest etiam appositè, reliquis temporibus accommodari. Sæpe enim tantis prægnantes & nutriendes malis afficiuntur, vtpalam beatas vocent steriles, quæ non genuerunt. Nam etiam

conce-